

-ûn 33,13; 61,13; 132,6; 143,5; 178,5; 221,8.9; 232,12; 264,6; 268,1; 281,2; 288,22; 300,5; 324,4; 337,2; 458,3; 460,8; 485,17; 488,29; 505,3; 514,2; 516,4.7; 655,12; 797,2; 802,3; 806,5; 808,23; 822,12; 868,5; 895,11; 909,3; 910,2.3; 933,11; 938,1.5; 942,3.5; 946,1; 964,4; 1006,1.2.
-ûnām vṛṣṇiā 102,4; hantāram 992,1.
-uṣu 731,6.

çatru-tûrya, n., *Ueberwältigung der Feinde*.
-āya 463,10.

çatrutvā, n., *Feindschaft* [von çatru].

-ām 665,5 yās te ~ ācaké.

çatru-hān, a., *Feinde schlagend*.

-ānas [N. p.] 985,3 māmā putrās ~.

çatrūy, *feindlich gesinnt sein, feind sein*.

Part. **çatrūyāt** (substantivisch):

-āntam 536,3.

-āntas 915,15.

-atām vēdanā 33,15;

bhōjanāni 358,5; māhānsi 382,3.

çatrū-śāh, stark **çatrū-śāh**, a., *Feinde* [çatru] *überwindend*.

(-āt) AV. 5,20,11.

-āhas [N. p. m.] sūrāyas 669,6.

çad [Fi. unter 2. kad], 1) *prangen mit, sich auszeichnen durch* [I.]; 2) *vertrauen, sich verlassen auf* [I.]; 3) *herrlich, glücklich, siegreich sein, triumphieren*.

Perf. **çāçad**:

-dūs 3) yāsmīn purā

vāvīdhūs ~ ca 211,4.

-dmahe 2) tvāyā vayām

~ rāṇeṣu 946,5.

-dré [3. p. me.] 2) tvāyā

hī agne vārunas mi-

trās ~ aryamā 141,9.

Part. Perf. **çāçadāna**:

-as 3) indras 33,13.

-ā [du.] 3) viḍupātma-

bhis ācuhēma bhis vā

devānam vā jūtībhis

~ 116,2.

-ān 2) tām bāhūbhis ~

614,4.

-ā [f.] 1) kanīā_iva ta-

nūā ~ 123,10; are-

pāsā tanūā ~ 124,6

(uśās).

-ām 2) māvāyā 620,24

(strīyam).

çāna, nur Instr. çānēs *langsam*, yāntas 665,11; pāri srava 700,3.

çanakā [von çāna], Instr. çanakēs *langsam*, 700,3 çānēs_iva ~ iva indrāya_indo pāri srava 700,3.

çām-tanu, m., Eigennamen eines Mannes (ursprünglich „der Person heilsam“).

-ave 924,1.3.7.

çāmtama, a., Supecl. von çām, 1) *heilsamst*, von Dingen; 2) *heilsamst, heilbringendst*, von Personen; 3) *liebst, angenehmst, willkommenst*; auch 4) mit Dat.

-a 2) indra 1022,5.

-as 2) hótā (agnis) 77,

2; agnis 128,7 (vī-

jāne). — 4) te 16,7

(stōmas); 633,22 (sto-

tā); mitrāya vārunā-

ya 136,4 (sōmas); 816,

3 (mādas).

-am [n.] 4) hrī : 43,1

(vōcema).

WÖRTERB. Z. RIG-VEDA.

-ena 1) çārmanā 567,1;

āvasā 841,4. — 3) jā-

vasā 432,4.

-āni 3) vāksanāni 464,

6. — 4) vajrīne 473,1

(vācānsi).

-ā [n.] 1) bheṣajā 224,

13; çārmāni 247,4. —

3) pātā devapānāni

879,9. — 4) te 653,

15 (sāvanā); açvī-

çāmtāti, f., a., 1) f., *Heil, Segen*; 2) a., *heil-*

bringend, wohlthuend.

-i [n.] 2) sā ~ māyas

karat 638,7 (SV. çām-

tātā).

-i [du.] 2) yābhis ~

çap, 1) *fluchen*; 2) *verfluchen* [A.]; 3) *schwören*

[A.] (vgl. alt. hefna).

Stamm **çāpa**:

-ātas [3. du. Co.] 1) yād mīthunā ~ 913,13.

Impf. **āçapa**:

-ata [2. p.] 2) ~ (tām) yās karāsnam vas ādadé 161,12.

schwaches Perf. **çep**:

-pé [1. s.] 3) yād vā_ahām abhidudrōha yād vā ~ utā_ānritam 23,22; 835,8.

Part. **çāpat**:

-antam 1) 41,8.

çapātha, m., *Fluch, Verwünschung* [von çap].

-ās 913,15 pratyāk enam ~ yantu trstās.

(**çapathya**), **çapathia**, a., *im Fluchen bestehend*.

-āt 923,16 devakilbiṣāt.

çaphā, m. [zend. çafa, altnord. hōf-r], 1) *Huf*, auch bildlich; 2) ein *Achtel* (wegen der acht Klauen des Rindes) (BR.).

-ām 2) 667,17 (neben -ānām 1) nidhānā 163, kalām).

-āt 1) āçvasya 116,7; -ānaam 1) pātva bhis 360, 117,6.

-ō 1) çrūgā_iva jār-bhurānā 230,3.

çaphā-cyuta, a., *durch die Hufe aufgeregt, aufgewirbelt* [cyutā Part. II. von cyu].

-as reñús 33,14.

çaphāvat, a., *behuft* [von çaphā], daher 2) n., *das behufter oder mit Klauen versehene Vieh*.

-at 2) 273,6 (neben padvāt); 437,5.

çaphārūj, a., *Hufe zertrümmend* [= çapha-

ārūj], zur Bezeichnung von Dämonen.

-ūjam yātudhānam 913, -ūjas [A. p.] 870,9.

12.

çabāla, a., (auch çavāla geschrieben), *buntfarbig* [wol von der in çōna, çvetā zu Grunde liegenden Wurzel *çu durch den Anhang ala gebildet].

-ō çvānō (yamāsya) 840,10.

çam [vgl. Fi. 1. kam]. Im RV. tritt die Grund-